

Беленският мост

Беленският мост на река Янтра е построен през 1865 – 1867 г. по заповед на Русенския валия Мидхат паша от майстор Колю Фичето. В отговор на офертата на френските инженери за цена на строежа 2 милиона гроша, самоукият български майстор заявява: „Паша ефенди, ако моста на Бяла не построя по теркя си за 700 000 гроша, вземи ми главата!“. Залагайки честта и живота си, той спазва обещанието си и построява моста от дялан камък от варовик и хоросан за 2 години с труда и активното участие на местното население.

Музеят на Освободителната Руско-турска война

През август 1901 г. Стоян Заимов, придружен от Никола Обретенов – областен управител на Русе, посещава Бяла, за да събере сведения за гибелта на Панайот Волов и другарите му и да прибере някои вещи за музея на българското възраждане и освобождение. На обяд у депутата Ангел Крушков стават разисквания какво да се прави с бившата къща на Мехмед бей, служила за негов харем, а по време на Освободителната война – за главна квартира на руския император Александър II. Някои от гостите предлагат да се превърне в класно училище за „каквото бил употребен по-рано“, други – да се превърне в сиропиталище за сирачета, трети – за приют за сакати, слепи и пр. Заимов заявява на събеседниците си, че харемът ще се превърне „във военно-исторически музей, в къща музей“.

Харемът е откупен от държавата през 1879 г. В продължение на 10 години служи на общината за училище. След това е изоставен и разграбен. През март 1904 г. от София идва държавна комисия по отчуждаването на околните места за парк на музея. Общинският съвет отстъпва на Комитета „Цар Освободител“ мястото, на което е построена обозната сая на общината. По-късно са отстъпени и камъните на саята, с които е построена част от оградата на музея.

Музеят е открит през 1907 г. от Стоян Заимов. В двора му е и гробът на баронеса Юлия Вревская и медицинската сестра Мария Неелова.

Градска часовникова кула

Замислена е като камбанария на старата беленска църква, но никога не е изпълнявала тази роля. По време на Османското владичество е било забранено да има къщи и християнски църкви, по-високи от къщата на местния бей. Завършена е като часовникова кула през 1872 година и струва 13 000 гроша, дадени от беленския еснаф. В долната си част тя е 3,45 m, височина на каменното тяло 9,50 m, с кулата отгоре – общо 15,25 m. През 1932 година горната дървена част е заменена с железобетон. От 1906 година до днес тя служи за градски часовник.